

Ve znamení vítězství z Ameriky

Zeptáte-li se někoho v Německu, Rakousku, Anglii a dnes už i v Americe, jestli zná někoho z českého kickboxu, je velice pravděpodobné, že vzpomene alespoň dvě jména, a to Mirek Sobotka a Jana Moravcová. V současné době je to naše nejlepší "dvojka" v kickboxu.

Před nedávnem se naši reprezentanti vrátili z mistrovství světa federace IAKSA v Birminghamu ve Velké Británii. Jana zde získala první místo a titul mistryně světa, Mirek dosáhl na třetí příčku ve velice tvrdé konkurenci borců z celého světa. Po dosažení těchto velmi pěkných úspěchů se vydali již po čtvrté, za "velkou louží" do Ameriky. Konaly se zde dva prestižní šampionáty federace NASKA

li. Jana, která už zná tyto uvítací procedury, s klidem a s náznakem hrdosti v hlase odpověděla, že jsme team české reprezentace v kickboxu a jedeme na závody reprezentovat naší republiku. Tato slova docela změnila upjatou tvář úředníka, viditelně pokřál a s úsměvem prozradil, že on cvičí taekwondo a o závodech na které jedeme ví. Docela změnil přístup našeho odbavení a popřál nám hodně zdarů a pěkný pobyt v Americe.

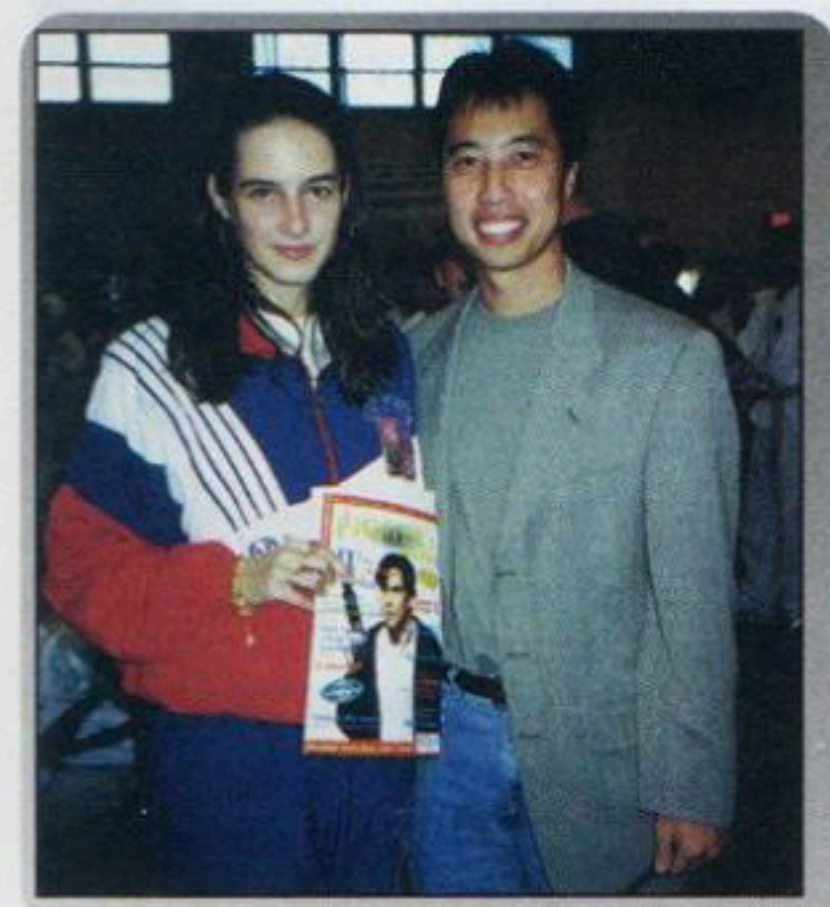
Po zdárném odbavení na letišti na nás čekalo přistavené auto, které bylo pronajato na celou cestu po východním pobřeží USA. Jednalo se o poslední model značky Ford, který měl, jako téměř všechny zde používané vozy, zabudovaný automat na udr-

21. ročník TRI-ARE CHAMPIONSHIPS, kterého se měla naše malá výprava účastnit. Hlavním pořadatelem byl pan Robert Everhart, který řídil celý šampionát. Organizačně byl umístěn do jedné střední školy v přilehlé části Washingtonu D.C. Český tým se zapsal a závodil v těchto kategoriích:

Miroslav Sobotka
- semi do 75 kg
Jana Moravcová
- semi do 60 kg
Antonín Grůza
- forms (intermediate)

Jako první jsem nastoupil já (Tonda Grůza). Předvedl jsem sestavu stylu Goju - Ryu a to katu Seinčin. V této skupině nastoupilo dalších devět závodníků od 18 do 35 let všech bojových stylů a škol taekwondo, kung fu, karate. Ihned po ukončení sestavy proběhlo hodnocení a konečný verdikt byl vysloven po zacvičení všech závodníků. Čekala nás první velká radost. Skončil jsem na 3. místě a to nikdo nečekal. Stoupl tak naše sebevědomí a velmi jsme se těšili na vystoupení Jany. Pro Vaši představu přiblížím ještě prostředí, ve kterém se soutěžilo. Jednalo se o obrovskou tělocvič-

ich probíhaly současně, takže jsme chvílemi nevěděli kam dřív!

J. Moravcová a Charlie Lee

Jako další přišla na řadu Jana Moravcová. Bylo sice již pozdní odpoledne, ale na elánu se nic nezměnilo. Po úvodních zápasech se Jana podle očekávání probojovala až do finále. Zvítězila a dosáhla tak na 1. místo. Ani jsme si nestačili tuto radost dostatečně vychutnat, protože zároveň začal bojovat Mirek Sobotka. Všichni jsme se přesunuli na jeho zápasíště a začali povzbuzovat. Mirek narazil na jednoho z místních závodníků, který je v první pětce nejlepších reprezentantů Ameriky. Publikum dávalo hlasitě najevo, kdo je jeho miláčkem. Mirkovi se nepodařilo tohoto borce pokořit, i když se naše skupina v počtu tří hlasů snažila překřičet místní fanoušky, aby Mirek slyšel naši podporu. Nakonec vybojoval Mirek Sobotka 3. místo. Hrál zde roli mnoho aspektů. Už jen to, že všichni fandové přáli americkému závodníkovi, přiklonilo váhy štěstí více na stranu Američana. Přesto, když viděli, jak Mirek zápasí, získal si ve chvíli srdce nejen závodníků, ale i mnoha rozhodčích a taky některých fanoušků. Tato část Washingtonu D.C. je černošská a naše malá výprava z Evropy byla jediná "bílá". Přesto jsme zde zazářili a měli jsme z toho patřičnou radost. Večer jsme jako jedni z posledních opouštěli sportovní halu a po osobním rozloučení se s pořadatelem a nadšením z úspěchů, jsme se vydali

Jana Moravcová (vpravo) při zápasení v Grandchampionu

a to otevřené mistrovství USA ve Washingtonu D.C. a o pár dní později v New Yorku. Tentokrát jsem byl u toho a chci se s Vámi podělit o zážitky a pocity, kterých jsem dosud plný a na které nezapomenu.

30. října 1997 jsme odletěli z Ruzyňského letiště směr USA, a to konkrétně do New Yorku na letiště v Newarku. Naše reprezentační výprava čítala čtyři osoby - tři muže a jednu ženu. Ihned po přistání jsme se museli dostavit před úředníka imigračního úřadu. Zeptal se, za jakým účelem jsme Ameriku navštívili

Zleva: J. Moravcová, černoušek, M. Sobotka, A. Grůza

žení a změnu rychlosti. Američané se bez této, pro nás vyžadované, neobejdou.

Vydali jsme se směr Washington D.C., kde se 1. listopadu konal první šampionát, a to již

nu se spoustou žíněnek jak na rozcvičení tak na soutěžní klání. Všude spousta lidí - závodníků, porotců, doprovodných pracovníků a samozřejmě fanoušků. Soutěže v jednotlivých kategori-

do hotelu Ramada, kde jsme přenocovali.

Tak skončil první šampionát, druhý, ještě prestižnější a významnější, náš team dosud čekal, a to v New Yorku "EMPIRE STATE NATIONALS". Datum jeho konání byl 8 - 9. listopadu.

Tým pěti- až šestiletých dětí při týmové sestavě

Zbývalo nám tedy několik volných dní, abychom mohli nabrat nové síly do dalších bojů.

Rozhodli jsme se v těchto volných dnech poznat krásy východu Ameriky a procestovat několik států. Konkrétně se jednalo o státy Virginia, North Carolina, South Carolina, Georgia a v poslední řadě slunná Florida. Popisovat vše, co jsme viděli, by zabralo několik stran, proto jen několik postřehů. Na Floridě jsme relaxovali na pláži u Atlantického oceánu, kde jsme se mimo jiné připravovali a zkoušeli nové techniky a strategii na své protivníky. V tomto pěkném prostředí byla pro nás velmi prospěšná strečinková cvičení na uvolnění. Jeden den jsme strávili prohlídkou Orlanda, kde se bude konat další ročník US OPEN. Dopřáli jsme si i shlédnutí vzrušující podívané v podmořském světě (Sea World). Velkou raritou je zde výstup kosatek, delfínů, tučňáků a dalších mořských živočichů. Pro nás něco mimořádného a nevídaného. Po tomto našem "odpočinku" nás čekal přesun z Floridy do New Yorku na druhý turnaj. Toto naše cestování po východním pobřeží bylo dlouhé skoro 5.000 km, a skutečně, bylo se na co dívat.

7. listopadu jsme dorazili do hotelu Holiday Inn na Long Islandu v New Yorku, kde bylo pro nás rezervované pokoje. Celý hotel se hemžil závodníky a pořadateli a my jsme žili touto krásnou sportovní atmosférou. Hlavním pořadatelem byla paní Joyce Santamaria. V sobotu 8.

11. začal Empire State Nationals v soutěžích týmů ve formách a sparringu. Já jsem tentokrát nesoutěžil, ale o to usilovněji jsem držel palce kolegům. Mirek Sobotka a Jana Moravcová nastoupili ve svých váhových

kategoriích až v neděli 9.11. Začalo se brzy ráno již v 7 hodin místního času. Turnaj se konal na univerzitě Stony Brook. Jestli na prvním turnaji bylo mnoho účastníků, tak zde nebylo naprosto k hnutí. Jana i Mirek měli nastoupit až kolem 13 hodiny, a tak zbývající čas věnovali rozvíčování a protahování se, aby výkon byl co nejlepší. A úspěch se opravdu dostavil! Jana se probojovala, jak jsme od začátku doufali, do finále. Roz-

hodčím byl kanadský herec Mike Bernard, který hrál mimo jiné ve filmu Shootfighter. V závěrečném souboji podala takový výkon, že znovu získala titul a pohár, který byl téměř tak vysoký, jako je ona sama. Radost byla o to větší, že se jí podařilo vyhrát nad soupeřkami, které byly velmi připravené na náš styl boje evropské školy kickboxu. Ani jsme se nestačili vzpamatovat a již na opačném místě sportovní haly nastupoval ke svému souboji Mirek. Hladce prošel prvním zápasem, ale v druhém narazil opět na závodníka týmu Elite z Virginie, se kterým bojoval ve Washingtonu D.C., ale i v U.S. Capitol Clasic v srpnu letos o prázdninách. To

J. Moravcová a M. Sobotka s paní Joyce Santamaria (uprostřed)

byla konečná, jak pro Mirka, tak pro náš team z České republiky. Byli jsme smutní, ale ne dlouho. Hlavní rozhodčí turnaje nám přišel oznámit, že Jana Moravcová nastoupí večer v Grandchampionu jako jedna z nejlepších bojovnic turnaje. Znovu nám v očích blýskala jiskra nadšení a radosti a všichni jsme se těšili na večerní klání. Abychom si zkrátili čas čekání, odjeli jsme se posilnit do nedaleké restaurace, kde jsme si velmi pochutnali. Přibližila se 19.00 hodina a přehlídka finalistů - bojovníků všech stylů od karate, kung fu, aikido, taekwondo až po ninjut-

su. Přestože byla hala plná lidí, bylo zde dost citelné chladno a Jana se musela udržovat v pohybu a v pohotovosti. Čekala na svůj zápas. Ten přišel až v 21.30 hodin. Jana, přes všechnu snahu, byla tak promrzlá, že se to projevilo i v zápase a nakonec přes velké úsilí ji soupeřka porazila. Mohlo by se zdát, že přijde zklamání a smutek, ale opak je pravdou. Pro Českou republiku jsme získali dvě 1. místa a dvě 3. místa. To je velký úspěch a pocit uspokojení pro nás pro všechny, a když si přečtete tento článek, tak snad nejenom pro nás. Po ukončení turnaje jsme se odebrali do hotelu, kde byla párty na rozloučenou a my pokračovali v oslavách ještě i na pokoji.

Následující den v pondělí jsme se rozloučili s americkým kontinentem a odletěli jsme směr Praha. Na Ruzyňské letišti jsme přiletěli v úterý v 7.20 hod našeho času. Myslíme si, že se nám podařilo zdárně reprezentovat naši malou zemi a světu sdělit, že i my máme co říci v bojových umění, ať se jedná o kickbox nebo o některý z jiných stylů boje.

Čtenářům Fighter's Magazínu chci ještě prozradit, že Jana Moravcová a Mirek Sobotka se do Ameriky vrátí v březnu 1998, kde naši republiku budou opět reprezentovat a všichni věříme, že opět "něco" přivezou!

Závěrem chci poděkovat sponzorům, kteří finančně přispěli na zakoupení nezbytné sportovní výstroje a na hrazení některých poplatků. Jejich přispěním byla pro nás cesta jednodušší. Jsou to tyto firmy:

AGROTEC a. s.
Hustopeče u Brna
AGROSTAV a. s.
Hustopeče u Brna
Český svaz Karate
GOJU - RYU
Dům dětí a mládeže
v Hustopečích u Brna.
Tonda Grůza

AGROTEC
akciová společnost
693 01 Hustopeče u Brna

Agrostav
HUSTOPEČE
a.s.